

[Steen Folke]

ikke mindre end 25 pct. i 1980 i forhold til 1979.

Udgifterne i EF er jo delt op i de obligatoriske, som følger af traktaten, retsakterne osv., og så de ikke-obligatoriske, og det, som jeg synes virker som noget af en provokation, er, at de ikke-obligatoriske udgifter foreslås sat i vejret med så stor en andel som 25 pct. på et tidspunkt, hvor bl. a. den danske regering i øvrigt tuder os og befolkningen ørerne fulde af, at nu må der skæres ned på de offentlige udgifter, nu må der spares.

Jeg har heller ikke nogen særlig sympati for de obligatoriske udgifter under EF, men jeg synes, det virker ret hårrejsende, hvis man skulle gå med til en forøgelse på 25 pct. af de ikke-obligatoriske udgifter. Derfor vil jeg gerne have at vide, om regeringen vil overveje at sige fra over for disse stærkt stigende ikke-obligatoriske udgifter.

Men sagen har også et mere principielt aspekt. Det handler nemlig om forholdet mellem Rådet og EF-Parlamentet. Sidste år var der en tilsvarende sag, hvor EF-Parlamentet tiltvang sig en stor indflydelse på det endelige budget. Dengang sagde man i regeringen, at det var i Rådet, der var begået nogle procedurefejl, og så var man nødt til at medgive, at EF-Parlamentet skulle have sin vilje et ret langt stykke, men det ville ikke gentage sig, sagde man. I år er der en nøjagtig tilsvarende situation, hvor EF-Parlamentet forsøger at bruge alle former for pression for at få de ikke-obligatoriske udgifter sat i vejret, og det ser igen ud til, at i hvert fald Kommissionen er rede til at støtte det.

Hvad mener regeringen?

Erhard Jakobsen (CD):

Selvfølgelig er stedet her ikke til en debat om dette meget vigtige problem, men jeg vil da godt benytte lejligheden til at spørge statsministeren, om det ikke er en reel dansk interesse – ikke en partipolitisk interesse; om man kan lide EF eller ikke kan lide EF, om man ønsker udvidede beføjelser eller ikke, lad det ligge – at samtlige lande i EF gav større beløb til EF. Ville det ikke skabe mere plads for den landbrugspolitik, som jo i hvert fald Danmark er meget, meget stærkt afhængigt af? I debatten i EF vender man jo ustandselig tilbage til, at landbrugsudgifterne sluger næsten det hele. Hvis der blev mere

råderum i EF, blev denne debat måske knap så hård, og så kunne man måske bane vej for nogle af de ting, som netop Danmark har interesse i ved siden af landbrugsudgifterne. Vil man i regeringen stille sig sympatisk over for et ønske fra anden side om, at der blev stillet større midler til rådighed? Det er jo kun et lille beløb for det enkelte land. Det vil være et særlig lille beløb for Danmark, men i forhold til, hvad EF har til rådighed, vil selv en ganske lille forhøjelse af landenes bidrag give betydelige muligheder for at føre politik på områder, hvor Danmark har national, egoistisk interesse i det.

Jeg vil gerne høre, om statsministeren er opmærksom på den side af problemstillingen og Danmarks snævre interesser, der er forbundet dermed. Vi ser her helt bort fra det partipolitiske.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg vil igen sige, at det afhænger jo lidt af, hvilken budgetmetode eller budgetberegning man anvender. Når hr. Steen Folke siger 25 pct., er det, hvis man anvender de såkaldte forpligtelsesbevillinger. Hvis man derimod anvender den anden budgetteknik, altså betalingsbevillinger, er der kun tale om en 1 pct.s stigning.

Men bortset fra det vil jeg sige til hr. Erhard Jakobsen, at det normalt ud fra en bl. a. socialdemokratisk holdning ikke er nogen dårlig ting, at man i et fællesskab af lande tilgodeser sociale og regionale opgaver, og jeg ville egentlig også tro, at når man samarbejder en lang række lande imellem, ville det være en holdning, som man skulle kunne acceptere – også selv om man måske er modstander af EF – når man reklamerer med en social eller en socialistisk holdning. Det er ikke, fordi jeg mener, at hr. Erhard Jakobsen er særlig socialistisk; jeg tænkte på hr. Steen Folke.

Steen Folke (VS):

Statsministeren kan ikke komme uden om realiteten bare ved sådan nogle budgettekniske bemærkninger. I bilag 66, som vi har fra markedsudvalget, står der ordret:

»De ikke-obligatoriske udgifter forøges med 25,1 pct. til 3,8 mia europæiske regningsenheder i forhold til 1979-budgettet.«